

Sygn. akt VIII C 1098/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 marca 2018 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. we W.

przeciwko B. W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda (...) spółka z o.o. we W. na rzecz pozwanej B. W. kwotę 600 zł. (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1098/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 18 lutego 2009 roku (...) spółka z o.o. we W., reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosła o zasądzenie od B. W. kwoty 3.639,01 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.728,91 zł od dnia 19 grudnia 2006 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 493,25 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 18 grudnia 2006 r. zawarł z (...) Bank S.A. w G. umowę cesji wierzytelności przysługującej wobec pozwanej, wynikającej z zawartej przez pozwaną w dniu 26 lipca 2005 r. umowy kredytu gotówkowego nr (...). Na nabytą przez powoda wierzytelność w kwocie 3.639,01 zł składały się 2.728,91 zł tytułem należności głównej, 493,25 zł. tytułem odsetek i 416,85 zł. tytułem kosztów.

(pozew k. 3- 6)

Nakazem zapłaty z dnia 3 marca 2009 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi zasądził od B. W. na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami postępowania.

(nakaz zapłaty k. 24)

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi uchylił postanowienie o nadaniu powyższemu nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności wskutek uchylenia zarządzenia w przedmiocie stwierdzenia prawomocności nakazu zapłaty.

(postanowienie k. 52- 53)

Pozwana zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia, braku wymagalności roszczenia oraz jego spełnienia. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że do roszczenia objętego pozwem zastosowanie znajdzie 3 letni termin przedawnienia, z uwagi na jego związek z prowadzoną przez pierwotnego wierzyciela działalnością gospodarczą. Ponadto B. W. podniosła, że dokonywała wpłat rat kredytu, o czym powód nie wspomniał, a także zaprzeczyła, aby otrzymała wezwanie do zapłaty albo wypowiedzenie umowy kredytu.

(sprzeciw k. 68- 69)

Pismem wniesionym w dniu 5 maja 2016 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia strona powodowa podniosła, że wobec niewywiązania się przez pozwaną z umowy kredytu, pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które było prowadzone przez komornika sądowego. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na stwierdzenie jego bezskuteczności. Termin przedawnienia zaczął biec ponownie po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, co nastąpiło w dniu 19 września 2006 r. W związku z tym wobec wniesienia pozwu w dniu 18 lutego 2009 r. z pewnością nie doszło do przedawnienia dochodzonego roszczenia.

(pismo k. 72- 76)

W piśmie z dnia 1 czerwca 2016 r. strona powodowa oświadczyła, że przed wytoczeniem powództwa pozwana nie dokonała żadnej wpłaty na poczet roszczenia dochodzonego pozwem.

(pismo k. 119)

Na rozprawie w dniu 27 października 2016 r. pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, podniosła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej z uwagi na treść załącznika do umowy przelewu wierzytelności, w którym wskazano wyłącznie nr umowy, bez oznaczenia osoby dłużnika. W przypadku uwzględnienia powództwa pozwana wniosła o rozłożenie świadczenia na raty.

(protokół rozprawy k. 124)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 156- 157)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lipca 2005 r. B. W. zawarła z (...) Bank S.A. w G. umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...), na podstawie której bank przyznał kredyt w wysokości 3.163,82 zł. na zakup komputera T. (...). Spłata kredytu miała nastąpić w 24 równych miesięcznych ratach, po 175,89 zł. do 26 dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 26 sierpnia 2005 r. Zgodnie z § 10 łączącej strony umowy bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu jeżeli kredytobiorca nie zapłaci w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania.

(umowa kredytu na zakup towarów i usług k. 15- 17).

W dniu 18 grudnia 2006 r. (...) Bank S.A. w G. zawarł z (...) spółka z o.o. we W. umowę sprzedaży wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanej.

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 8- 12, wyciąg z załącznika k. 13)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

(...) spółka z o.o. we W. wniosła o zasądzenie od B. W. kwoty 3.639,01 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.728,91 zł. od dnia 19 grudnia 2006 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 493,25 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, wynikającej z zawartej przez pozwaną z (...) Bank S.A. w G. w dniu 26 lipca 2005 r. umowy kredytu gotówkowego nr (...). Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa, podniosła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej, braku wymagalności roszczenia, nieudowodnienia jego wysokości, a także zarzut przedawnienia roszczenia.

Odnosząc się do zarzutu najdalej idącego, a mianowicie braku legitymacji procesowej po stronie powodowej, należy stwierdzić, że został on podniesiony nietrafnie. W ocenie Sądu strona powodowa udowodniła swoje uprawnienie do wystąpienia przeciwko pozwanej z przedmiotowym powództwem, przedstawiając zawartą w dniu 18 grudnia 2006 r. z (...) Bank S.A. w G. umowę sprzedaży wierzytelności oraz wyciąg z załącznika do tej umowy. Co prawda w wykazie cedowanych wierzytelności nie wskazano danych osobowych dłużników, jednak zdaniem Sądu wystarczające jest wskazanie numeru umowy odpowiadającego numerowi zawartej przez pozwaną z (...) Bank S.A. w G. w dniu 26 lipca 2005 r. umowy kredytu gotówkowego. Podobnie Sąd ocenił zarzut braku wymagalności roszczenia z uwagi na niedoręczenie pozwanej wezwań do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy kredytu gotówkowego. Wystarczy wskazać, że zgodnie z umową łączącą pozwaną z pierwotnym wierzycielem, spłata kredytu miała nastąpić w 24 równych miesięcznych ratach, począwszy od dnia 26 sierpnia 2005 r.

Natomiast zarzut przedawnienia roszczenia zasługuje w pełni na uwzględnienie. Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie ulega wątpliwości, że zobowiązanie pozwanej wobec pierwotnego wierzyciela wynika z umowy kredytu gotówkowego. Zatem jest to świadczenie związane z prowadzeniem przez pierwotnego wierzyciela działalności gospodarczej. W myśl przepisu art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Wobec tego nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy kredytu gotówkowego wynosi 3 lata. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Ustalenie tej daty ma zasadnicze znaczenie dla oceny trafności podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia. Strona powodowa nie wskazała daty wymagalności dochodzonego roszczenia, a odpowiadając na podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia wniosła o przeprowadzenie dowodów z dokumentów w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności oraz postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. W ten sposób strona powodowa zamierzała udowodnić, że na skutek nadania klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny i wszczęcia postępowania egzekucyjnego, doszło do dwukrotnego przerwania biegu terminu przedawnienia. Ocena powyższych twierdzeń strony powodowej zostanie dokonana w dalszej części uzasadnienia. W tym miejscu należy zauważyć, że z pisma komornika sądowego K. P. informującego o zniszczeniu akt postępowania egzekucyjnego wynika, że bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony w dniu 19 maja 2006 r. Nie ulega zatem wątpliwości, że dochodzone pozwem roszczenie stało się wymagalne przed tą datą. W ocenie Sądu w sytuacji podniesienia przez stronę przeciwną zarzutu przedawnienia roszczenia, to na stronie powodowej spoczywał ciężar udowodnienia, że do przedawnienia roszczenia faktycznie nie doszło. Tymczasem zebrany materiał dowodowy wobec nie wskazania i wykazania daty wymagalności dochodzonego roszczenia, pozwala na przyjęcie, że trzyletni termin przedawnienia roszczenia objętego pozwem rozpoczął swój bieg na tyle wcześniej, że upłynął zanim powód wniósł pozew do sądu, co nastąpiło w dniu 18 lutego 2009 r. Zarówno powód, jak i pozwana nie przedstawili żadnych dowodów potwierdzających ilość, wysokość i termin dokonania spłat kredytu. W piśmie z dnia 1 czerwca 2016 r. strona powodowa oświadczyła, że przed wytoczeniem powództwa pozwana nie dokonała żadnej wpłaty na poczet roszczenia dochodzonego pozwem. W sprzeciwie od nakazu zapłaty B. W. zarzuciła powodowi, że nie uwzględnił dokonanych przez nią spłat. Również na rozprawie w dniu 27 października 2016 r. pełnomocnik pozwanej oświadczył, że pozwana wpłacała pierwsze raty. Skoro strona powodowa nie udowodniła ilości, wysokości i terminów dokonania spłat kredytu,

twierdząc wprost przeciwnie, że pozwana nie dokonała żadnej wpłaty, to Sąd mógł przyjąć, że pozwana nie dokonała żadnej spłaty lub dokonała co najwyżej dwóch spłat rat kredytu gotówkowego. Z łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem umowy wynika, że spłata kredytu miała nastąpić w 24 równych miesięcznych ratach, po 175,89 zł. do 26 dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 26 sierpnia 2005 r. Zgodnie z § 10 łączącej strony umowy bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu jeżeli kredytobiorca nie zapłaci w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania. Przyjmując korzystniejszą dla powoda wersję, czyli dokonanie przez pozwaną dwóch spłat z tytułu kredytu, można ustalić, że pozwana od 26 listopada 2005 r. pozostawała w zwłoce pozwalającej pierwotnemu wierzycielowi na wypowiedzenie umowy kredytu gotówkowego. Doliczając do tego pisemne wezwanie kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania oraz doręczenie wypowiedzenia umowy kredytu można przyjąć, że roszczenie objęte pozwem stało się wymagalne przed dniem 18 lutego 2006 r.

Przechodząc już do oceny twierdzeń strony powodowej o przerwaniu biegu przedawnienia należy stwierdzić, że zgodnie z art. 123 § 1 pkt.1 kc każda czynność podjęta przed sądem lub organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przerywa bieg przedawnienia. Z pisma komornika sądowego K. P. wynika, że co prawda akta postępowania egzekucyjnego III Km 1429/06 zostały zniszczone w 2016 r., jednak można z pisma wyczytać również, że bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony w dniu 19 maja 2006 r., a klauzulę wykonalności nadano postanowieniem z dnia 12 czerwca 2006 r., zaś postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu 1 września 2006 r. Nie ulega wątpliwości, że zarówno nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przerwało bieg przedawnienia roszczenia, ale tylko w stosunku pomiędzy pozwaną, a pierwotnym wierzycielem. Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy bowiem identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność podmiotu, na rzecz którego dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana (por. wyrok SN z dnia 19 listopada 2014 roku, II CSK 196/14, LEX nr 1622306). Podkreślić należy, iż wyżej wymieniony wyrok SN stanowi zapoczątkowanie linii orzeczniczej, łagodzącej kryteria przedawnienia w obrocie konsumenckim. Orzeczenie to dotyczyło skutków materialnoprawnych złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, lecz w uzasadnieniu wyroku SN zajął stanowisko mające o wiele szersze znaczenie. W uzasadnieniu wyroku wyrażono pogląd, że w postępowaniu egzekucyjnym „przerwanie przedawnienia następuje pomiędzy stronami postępowania o ile z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane. Pogląd ten wydaje się w ocenie Sądu logiczny i w pełni zrozumiały, zwłaszcza przy uwzględnieniu faktu, iż banki (do dnia 1 sierpnia 2016 r.) korzystają ze szczególnej ochrony prawnej w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego. Jednocześnie ochrona ta nie rozciąga się na inne podmioty, w tym również nabywców wierzytelności, pierwotnie przysługujących bankowi. Nie ma żadnych racjonalnych podstaw do uznania by nabywca wierzytelności, nie będący bankiem, miał korzystać z dobrodziejstw (...) (w tym również dobrodziejstwa w postaci przerwania biegu przedawnienia jedynie na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności). Powyższe stanowisko znalazło potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. podjętej w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16, zgodnie z którą nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, roszczenie powoda przedawniło się przed 18 lutego 2009 r., czyli przed wniesieniem pozwu. Co prawda przedstawiony przez strony materiał dowodowy nie pozwolił ustalić dokładnej daty początku biegu przedawnienia. Jednak pozwolił przyjąć, że termin przedawnienia mógł rozpocząć swój bieg przed dniem 18 lutego 2006 r. W związku z przedawnieniem należności głównej, nie ulega wątpliwości, że przedawnieniu uległo również roszczenie o odsetki od należności głównej. Uwzględnienie podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia skutkowało oddaleniem powództwa w całości.

Można jeszcze zauważyć, że powództwo w zakresie kwoty 2.187,38 zł, w tym 1.703,41 zł z tytułu odsetek, podlegałoby również oddaleniu z uwagi na wyegzekwowanie powyższej kwoty w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego

na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 3 marca 2009 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi. Z zaświadczenia wydanego przez komornika sądowego A. W. wynika, że w trakcie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na wniosek powoda pod sygn. Km 645/15 przekazano wierzycielowi, czyli powodowi kwotę 2.187,38 zł.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Pozwana wygrała proces w całości, a zatem należy jej się od powoda zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Dlatego też Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postaci kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.